

Til *arbejdsministeren* (12/5 80) af:

Glistrup (FP):

»Hvilke arbejdsstandsninger af mere end nogle få timers varighed er i de senere år forekommet på sygehuse og plejehjem, og hvor omfattende har de været?«

Begrundelse

Næsten alle i det danske samfund fulgte med ængstelse portørkonflikten på adskillige sygehuse i dagene frem til den 9. maj 1980.

Det vil naturligvis aldrig blive opklaret, hvor mange medmennesker der har fået deres helbred væsentligt forringet som følge af, at sygehusene ikke fungerede igennem en periode. Nu kan man da jo ulykkeligtvis ikke omgøre dette forhold med tilbagevirkende kraft, men man har da lov at lære af erfaringerne, sådan at folketinget hindrer, at syge mennesker igen bliver kastet ud i de risikomomenter, som er forbundet med, at sygehusenes drift ikke kan forløbe aldeles ubesværet af, at den ene eller anden egoistgruppe lægger så stor vægt på sine egne forhold, at man ikke indser, at når man er gået ind i en tjeneste på sygehus eller i plejehjem, er der tale om et kald, hvor hensynet til patienterne ganske og aldeles er det altdominerende i forhold til, hvilke løn- og arbejdsvilkår man selv opnår.

Til brug for det fortsatte arbejde med at få løst dette vigtige spørgsmål er det en vigtig brik i mosaikken at få blotlagt, at det, portørerne foretog sig i de første majdage af 1980, ikke er noget aldeles enestående, som kun indtræffer med hundreder af års mellemrum, men at det vitterligt er noget, som også er forekommet på andre tidspunkter, og der derfor for folketinget er grund til at tage opgaven med at hindre gentagelser alvorligt, så folketinget simpelt hen ikke på dette punkt kan være bekendt at følge sin sædvanlige kurs med at lukke øjnene for de virkelige problemer ved blot at feje dem ind under et eller andet gulvtæppe.

Besvarelse (28/5 80):

Arbejdsministeren (Svend Auken):

Arbejdsministeriet har til brug ved besvarelsen indhentet følgende oplysninger, hvortil henvises:

Indenrigsministeriet har for så vidt angår spørgsmålet om arbejdsstandsninger på de amtskommunale sygehuse udtalt, at spørgsmålet kun vanskeligt lader sig besvare, da der ikke centralt finder registrering sted af arbejdsnedlæggelser på sygehuse.

Amtsrådsforeningen har dog over for indenrigsministeriet oplyst, at der på amtskommunale sygehuse i de senere år kun har været ganske enkelte tilfælde af arbejdsnedlæggelser, der har været indbragt for arbejdsretten. Herudover kendes der eksempler på, at der har været afholdt faglige møder m.v., der imidlertid ikke har ført til forelæggelse for arbejdsretten. Der har i disse tilfælde, som skønnes at være relativt fåtallige, været tale om kortvarige arbejdsnedlæggelser.

Fra Københavns kommune har indenrigsministeriet endvidere fået oplyst, at der i Københavns kommune siden 1976 har været 32 arbejdsstandsninger på sygehuse af forskelligt omfang, og at ingen af disse har ført til egentlig lukning af afdelinger eller institutioner. I Frederiksberg kommune har der i de tilsvarende år været 3 arbejdsstandsninger, alle 1-dags aktioner, som ligeledes ikke førte til lukninger.

Undervisningsministeriet har oplyst, at der siden 1976 har været følgende overenskomststridige arbejdsnedlæggelser på rigshospitalet:

- 1) 15. marts 1979, hvor et antal ansatte inden for forskellige personalegrupper deltog i en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse i 3 timer. Der forekom ikke lukninger.
- 2) 3.–10. september 1979, hvor portørerne og arbejdsmedlemmene iværksatte en overenskomststridig arbejdsnedlæggelse. Patient-tallet blev i løbet af perioden nedbragt til ca. 800.

Endelig har socialministeriet oplyst, at der fra centralt socialt hold ikke foreligger oplysninger om, i hvilket omfang der har fundet arbejdsnedlæggelser sted på plejehjem.

Spm. nr. 829

Til *arbejdsministeren* (19/5 80) af:

Arne Melchior (CD):

»Tror ministeren, at det af ham nedsatte vikarbureauudvalg vil færdiggøre sit værk, inden det skal holde 5 års jubilæum?«